

[Socialministeren]

Der foreslås en omsorgslov på 10 dage om året til forældre til børn under 12 år og ret til frihed og dagpenge på første sygedag.

Jeg er enig i, at arbejdsgiverperioden skal forlænges, men udgangspunktet må være, at arbejdsgiveren skal dække normalt sygefravær.

Jeg har derfor i forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel i overensstemmelse med en enig indstilling fra Dagpengelovudvalget foreslået en arbejdsgiverperiode på 2 uger, der dækker 87 pct. af alle sygdomstilfælde.

Jeg er ikke enig i at bevare en refusionsordning i 4. til 5. fraværsuge, da den medfører dobbeltadministration.

Jeg er heller ikke enig i, at offentlige arbejdsgivere skal indtræde i retten til dagpenge fra kommunen, når de har udbetalt løn til ansatte under fravær fra arbejde i over 10 uger, fordi personaleforvaltninger i stat og kommuner på denne måde bruger uforholdsmæssigt mange ressourcer på at administrere et regelsæt med det formål at overføre penge fra én offentlig kasse til en anden.

Jeg har ikke ment, at der på nuværende tidspunkt er økonomisk mulighed for at forlænge retten til barselorlov til 36 uger.

Jeg har imidlertid stillet forslag om, at faderen får ret til dagpenge i 2 uger når som helst i 14-ugers-perioden efter fødslen, og om forlængelse af dagpengeperioden med op til 3 måneder, hvis barnet indlægges på sygehus inden for den normale dagpengeperiode på 24 uger.

Dagpengelovudvalget har overvejet en dagpengefinansieret ordning med ret til fravær ved børns sygdom, men da den medfører offentlige udgifter på flere hundrede millioner kroner og megen administration, fandt udvalget ikke at kunne stille forslag om en så udgiftskrævende ændring, hvilket jeg er enig i.

Det fremgår af bemærkningerne, at forslagsstillerne har beregnet merudgifterne i de første år til 791 mio. kr. Udgifterne tænkes finansieret ved forlængelse af arbejdsgiverperioden til 3 uger, hvilket skulle give en offentlig besparelse på 731 mio. kr. Merudgifterne ved flerfødsler og ved forlængelse af dagpengeperioden ved børns indlæggelse på hospital er ikke medregnet. Sidstnævnte forslag indgår som nævnt i regeringens lovforslag og er her skønnet at ville give en merudgift på 15 mio. kr.

Merudgifterne ved indførelse af ret til omsorgsdage afhænger af, i hvilket omfang en sådan ret vil blive udnyttet.

Forslagsstillerne anslår udgiften til 634 mio. kr. pr. år ved en udnyttelse på 35 pct. Efter nogle år vil udnyttelsesgraden formentlig være væsentlig højere og udgifterne dermed væsentlig større end forudsat af forslagsstillerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at der om kort tid fremsættes lovforslag om en støtteordning for forældre med alvorligt syge børn.

Som det fremgår af ovenstående, afviger lovforslaget på væsentlige punkter fra lovforslag nr. L 29, forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som jeg på baggrund af betænkningen om en ny dagpengeordning af juni 1989 fremsatte den 11. oktober 1989.

Forslaget ændrer den gældende dagpenge- og indeholder derfor ikke den regelsanering og de administrative forenklinger og besparelser, som har været tillagt vægt ved udformningen af regeringens dagpengelovforslag. Regeringen må derfor afvise de foreslåede ændringer af dagpengeloven.

Regeringen afviser ligeledes de foreslåede ændringer af ligebehandlingsloven.

Regeringen finder, at omsorgsdage og frihed ved børns sygdom er en udmærket ordning, men det er et spørgsmål, der i høj grad hører hjemme i forhandlinger mellem lønmodtagere og arbejdsgivere. Erfaringerne viser da også, at sådanne ordninger får større og større udbredelse på frivilligt grundlag.

Som jeg sagde før, kan regeringen ikke støtte en udvidelse af barselorloven til 36 uger på nuværende tidspunkt, og derved falder spørgsmålet om en fordeling og udvidet orlov mellem forældrene bort.

Jytte Andersen (S):

I Socialdemokratiet har vi den opfattelse, at småbørnsfamilier er i klemme på tre områder. Det ene er det økonomiske område, hvor mange småbørnsfamilier faktisk befinder sig i en fattigdomsklemme, det andet er, at der er mange forældre, der ikke kan få passet børnene, når de er små, og når barselorloven holder op, og det tredje område er det tidsmæssige, både når det drejer sig om dagligdagen, når det drejer sig om børns sygdomsperioder og perioden omkring fødsel.

Vi har i Socialdemokratiet prøvet på de to første punkter at presse på for at få bragt børnefamilierne ud af den økonomiske klemme igennem »Gang i 90'erne«, ønsket om en højere